

постѣта *Дринасъ* (Dridschasa) и презъ града *Хърсово*, той обсади *Шишмана* въ *Никополь*, и го накара да са предаде съ челядѣта си; побѣдительтъ го испрати съ дѣцата му въ стана на *Мурата*, който му пощади живота, но му зе царовището. *Шишманъ* и третій пѣть са възбунтува противъ завоевателя, макаръ почти цѣла *България* да бѣше подчинена на *Турцытъ*, освѣнъ градищата *Сищовъ*, *Видинъ*, *Силистра* и *Никополь*, които са противихъ още нѣкое време. Но сега вече го заведохъ въ *Пловдивъ*, дѣто го и убихъ, а сынъ му, за да избѣгне смъртъта, прие ислямизма и, като *Мусулманинъ* вече, станъ управитель на *Самсонъ* (Amisus) въ *Азія*. —

Споредъ *Царственника* (28) обаче, въ първото още паданье на *Търново* слѣдъ кървавъ 9 мѣсечень бой, царъ *Шишманъ*, като видѣлъ че нѣма да излѣзе на глава съ *Турцытъ*, избѣгнхъ нощемъ изъ столнината си и ведно съ придворнытъ хора и царскытъ съкровища побѣгнхъ въ *Сръдецъ* (*Софія*), дѣто са намѣрвалъ цѣлы 7 години, именно до 1396 год. Наблизу тамъ въ мѣнастырь *Урвичъ*, който бѣше оградень съ твърды и высокы стѣны при рѣка *Искръ*, царьтъ скрива колкото драгоцѣнности имаше съ себе си, и, като остава нѣколко войници да пазижтъ мѣстото, самъ съ малкото си събрана войска отъ народа отива срѣщу неприетеля, който идѣше да го нападне вторый пѣть и въ послѣднето му убѣжище!

Насърчени отъ скорошната си побѣда, *Турцытъ* сега са бѣяхъ още по-мѣжкы отъ другый пѣть, — и царъ *Шишманъ*, слѣдъ отчаянно едно бранене,

---

(28) Глед. тамъ стр. 61; особно за него доста обстоятелственно пише *О-цъ Паисій* въ своята *Исторія Славено-Болгарская*,